

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec,
ročník 2022/2023, číslo 8: neděle 6.11.2022

V uplynulých dnech jsme slavili dva zvláštní svátky – Slavnost Všech svatých a Připomínku všech věrných zemřelých. (Vyprávěli jsme si o nich už minule.) Prožíváme „dušičkové období“. Chodíme na hřbitovy, zapalujeme tam svíčky, vzpomínáme na naše zemřelé předky. A možná také přemýšlíme, jak se teď mají a kde vlastně jsou. Jejich těla jsou pochovaná v hrobech a dříve nebo později z nich zůstane jen trocha rozpadlého prachu. Ale je to všechno? My křesťané věříme, že určitě ne. Věříme, že každému z nás byla při stvoření Bohem daná nesmrtelná duše. Ale také věříme, že i naše smrtelná těla jednou vstanou na Boží pokyn z hrobů. A potom už nebudou poničená věkem a nemocemi, ale oslavená – krásná a bezchybná, jak Bůh původně chtěl. Jak se o tom píše v Bibli a co o tom říkal Pán Ježíš, si povíme právě dnes. A také si připomeneme jednoho ze svatých, který má v těchto dnech svůj svátek. I ten už kdysi dávno zemřel, jeho smrtelné tělo přestalo pracovat, jeho srdce dotlouklo, ale jeho nesmrtelná duše se raduje v nebi u Boha. Nebojte se, ani pro Vaše zemřelé dědečky a prababičky nebyla smrt naprostým koncem. Naopak, můžete mít velikou naději, že se s nimi jednou v nebi sejdete!

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

V dnešním prvním čtení se dozvídáme, že už před příchodem Pána Ježíše na svět byli mnozí zbožní Židé přesvědčeni, že smrtí jejich život neskončí. Slyšíme příběh o sedmi bratrech, které i s jejich maminkou zajal nepřátelský cizí král. Chtěl je donutit, aby přestoupili Boží zákon a jedli zakázané jídlo. Dokonce je kvůli tomu mučil a trápil, až je nakonec připravil o život. Ale oni si nedali vzít svoji jistotu. Jeden po druhém ve své poslední chvíli před králem vyznali, že je netrápí, když jim vezme pozemský život, protože věří, že Bůh je povolá k životu věčnému a všechno utrpení jim vynahradí.

V evangeliu pak slyšíme vyprávění o Pánu Ježíši, kterého se na život po smrti ptali saduceové. To byli chrámoví kněží – sloužili Bohu. Ale nevěřili, že po smrti přijde ještě nějaké vzkříšení k novému životu. Vyložili Pánu Ježíši situaci: „Podle Mojžíšova zákona je to tak – když zemře manžel ještě dřív, než měli s manželkou děti, má si tu ženu vzít jeho bratr. Co když ale bude sedm bratrů. Jeden se s ní ožení, ale zemře bez dětí. Pak si ji vezme jeho bratr, ale také zemře bez dětí. A takhle si tu ženu postupně vezme všech sedm bratrů, ale žádný s ní děti mít nebude. Nakonec zemře i ta žena. Ke kterému z nich tedy bude taková žena patřit při vzkříšení?“ Tím chtěli saduceové Pána Ježíše přivést do úzkých. Ten jim ale odpověděl: „Na tomhle světě se lidé žení a vdávají. Ale až přijde vzkříšení, nebudou se už ti, které Bůh vzkřísí, ženit ani vdávat. Jejich život bude jiný, podobný andělům, budou Božími dětmi. Už nebudou znovu umírat. Vždyť Bůh přece není Bohem mrtvých, ale Bohem živých. Už sám Mojžíš Vám to kdysi naznačil.“

4.11. – Svatý Karel Boromejský

Svatý Karel žil v 16. století v Itálii. Pocházel z významné rodiny a už velmi brzy byl předurčený pro službu v Církvi. Studoval práva a vyznal se tedy dobře v zákonech běžných i těch církevních. Když se jeho strýc stal papežem – nejvyšším představeným Církve, povolal si Karla i jeho bratra

do Říma, aby mu byli nablízku a pomáhali mu. Karel se stal kardinálem a arcibiskupem v městě Miláně. Dostal tedy do správy velké území – a Karlovi na něm opravdu záleželo. Navštěvoval jednotlivá místa a zjišťoval, kolik chudých a potřebných lidí tam žije. Ze všech sil se jim snažil pomáhat, zakládal školy, nemocnice, útulky pro chudé... Když přišla morová smrtelná nákaza, ošetřoval sám i tyto nemocné. Zároveň ale svolával i církevní shromáždění, kde se spolu s dalšími kněžími snažil hledat nejlepší způsoby, jak vést věřící i celou církev. Sám žil velmi skromně, měl velkou úctu k Ježíši přítomnému ve svátosti oltářní a zcela vyčerpaný službou zemřel ve 46 letech. Stal se patronem biskupů, učitelů náboženství a kněžských seminářů (škol pro budoucí kněze), ale také nemocných – zejména proti moru a zažívacím potížím. Jeho poznávacím znamením je kardinálský červený oděv, svatá Hostie, nemocní, kříž, lebka a v obličeji výrazný nos.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Sedm bratrů z prvního čtení se smrti vůbec nebálo. Naprosto věřili, že když zemrou v souladu s Bohem, Bůh je zase přivede k životu. I Ježíš saduceům potvrzuje, že Bůh se vzkříšením mrtvých počítá. Kdokoli má Boha rád, může věřit, že nezemře navěky. Vždyť Bůh nám chystá nebeské království, kde už nikomu nebude hrozit smrt, ani bolesti, ani trápení, ani žádné starosti. Všichni budou v nebi Bohu blízko jako Jeho děti. Všem bude už napořád jen a jen krásně.

Ani svatý Karel Boromejský se smrti nebál. Cestoval po nebezpečných cestách do zapadlých koutů území, které měl na starost. Často sám – na koni, nebo dokonce pěšky. Nebál se ani pečovat o nemocné se smrtelnou nakažlivou nemocí – morem. (A Bůh ho ochránil a nenakazil se!) – Ani Ty se smrti neboj! Snaž se být Ježíšův přítel a učedník, jak nejlépe dovedeš. Často s Ním mluv v modlitbě a rád choď za Ním ve svátosti oltářní do kostela. Pak se nebudeš mít čeho bát.

Jak si představuješ nebe? Jaké to tam je? Jak bude těm, kdo se tam dostanou? Koho všeho tam potkají? ... Zkus to napsat na lísteček nebo nakreslit a připíchni svoje dílko na nástěnku v kostele.

Nakonec si můžeš vybarvit obrázek svatého Karla Boromejského. (Nezapomeň, že kardinálský oděv i pokrývka hlavy jsou sytě červené. 😊)

svatý Karel Boromejský